

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/259/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117223578
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117223578.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Terézie Mecelovej v spore žalobkyne: R Collectors s. r. o., Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovaným: 1/ P. H., narodená XX. I. XXXX, trvalý pobyt: S. XXX, 2/ D. H., narodený XX. E. XXXX, trvalý pobyt: S. XXX, o 10.086,17 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 21. mája 2019 č. k. 21Csp/248/2017-117, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej a v časti náhrady trov konania ruší a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie 125,- eur a v zostávajúcej časti žalobu zamietol. Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 144, § 145 ods. 1, 2, § 146 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov), § 40 ods. 1, § 43a ods. 1, § 44 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, 3, 4, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 488, § 489 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 1 ZoSÚ (zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil, že žalovaní 1/, 2/ ako dlžník a spoludlžník požiadali 25. mája 2011 o poskytnutie úveru, požadujúc úver vo výške 17.000,- eur s dobou splácania 10 rokov. Poštová banka, a.s. (právna predchodkyňa žalobkyne) v bode 4 označenom ako Zmluva o úvere, ktorý vyplnila banka 30. mája 2011, uviedla, že výška úveru je 11.550,- eur, s uvedením počtu mesačných splátok, výšky splátky, úrokovej sadzby, RPMN, priemernej RPMN, celkovej výšky nákladov, s dátumom konečnej splatnosti. Súd prvej inštancie konštatoval, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere, keďže žalovaní 1/, 2/ vo svojej žiadosti 25. mája 2011 navrhli uzavretie zmluvy o úvere s odlišným predmetom (úver vo výške 17.000,- eur s dobou splácania 10 rokov), avšak právna predchodkyňa žalobkyne zmenila podstatnú náležitosť zmluvy, výšku úveru na sumu 11.550,- eur a doplnila ďalšie podstatné náležitosti zmluvy, konkrétne vymedzené, ktoré v čase podpisu žiadosti právnej predchodkyne žalobkyne neboli žalovaným známe. Medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovanými 1/, 2/ teda nedošlo k zhode v prejavoch vôle o podstatných náležitostiach zmluvy o úvere, keď tieto boli doplnené do zmluvy právnou predchodkyňou žalobkyne až dodatočne, po podpise zmluvy žalovanými. Právna predchodkyňa žalobkyne schválila úver s inými podstatnými obsahovými náležitosťami zmluvy, teda s návrhom žalovaných nesúhlasila, ale tento návrh odmietla a urobila nový návrh. V konaní však nebolo preukázané, že by žalovaní 1/, 2/ s novým návrhom súhlasili a písomne uzavreli novú zmluvu o úvere (podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu). Preto ak by aj medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere ústnou formou, bola by neplatná pre nedodržanie zákonom stanovenej písomnej formy (§ 40 ods. 1 O. z.). Medzi účastníkmi však nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy, pretože nedošlo k zhode v prejavoch vôle o podstatných náležitostiach zmluvy o úvere. Čerpaním peňažných prostriedkov bez právneho dôvodu na úkor žalobkyne sa

žalovaní bezdôvodne obohatili, keďže sumu 11.550,- eur čerpali bez právneho dôvodu. Žalovaní uhradili žalobkyni sumu 7.002,46,- eur, preto boli povinní vrátiť už len zostatok 4.547,54,- eur. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovanej. Žalovaní vyčerpaním sumy 11.550,- eur dňa 30. mája 2011 sa bezdôvodne obohatili a trojročná objektívna premlčacia doba tak uplynula 30. mája 2014. Právna predchodkyňa žalobkyne Poštová banka, a.s. podala žalobu na súd prvej inštancie 22. decembra 2017, teda po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby. Súd prvej inštancie preto prihladol na dôvodne vznesenú námietku premlčania a žalobu ako nedôvodnú zamietol. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobkyňou o zaplatenie 125,- eur, súd prvej inštancie čiastočne konanie zastavil, pričom k späťvzatiu došlo skôr než začalo pojednávanie a preto nebol potrebný súhlas žalovanej (žalovaný 2/ súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby). O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa článku 4 ods. 1, článku 17 CSP a § 251, § 255 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že žalovaným 1/, 2/ vznikol nárok na náhradu trov konania, keďže mali úspech v plnom rozsahu. Nebolo ale preukázané, že žalovaným v spore (odôvodnené a účelne vynaložené) výdavky vznikli, čo potom vylučovalo možnosť ich priznania. Náhrada trov konania žalovaným 1/, 2/ preto priznaná nebola.

2. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti vo veci samej, podala včas odvolanie žalobkyňa, navrhujúc jeho zrušenie v napadnutej časti a vrátenie veci súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne jeho zmenu vyhovením žalobe. Odvolanie odôvodnila tým, že na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaní 1/, 2/ svojím podpisom v zmluve o úvere potvrdili, že pred jej podpisom bol im poskytnutý formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľských úveroch, ako to vyplýva z obchodných podmienok. Žalovaní pritom pravidelne uhradili splátky na zmluvu o úvere. Platením úveru prejavili žalovaní svoj skutočný súhlas s uzatvorenou zmluvou o úvere. Žalovaní skutkové tvrdenie žalobkyne, že zmluva o úvere bola uzavretá v platnej písomnej forme, nepopreli. V takomto prípade bol súd prvej inštancie viazaný domnienkou pravdivosti skutkového tvrdenia procesnej strany. Spotrebiteľ ako procesná strana nie je zbavený povinnosti popretia skutkových tvrdení. Súčasne súd nie je oprávnený nepopreté skutkové tvrdenia v spotrebiteľských sporoch hodnotiť automaticky ako sporné. Žalobkyňa preukázala súdu prvej inštancie riadne uzatvorenú zmluvu o úvere, pričom žalovaní jej uzatvorenie nepopreli, hoci boli oprávnení vyjadriť sa k žalobe. Neexistujú pritom žiadne iné dôvodné pochybnosti o tom, že toto skutkové tvrdenie je nepravdivé. Žalobkyňa je zákonom regulovaný subjekt - banka, ktorá je povinná správať sa obozretne. Je nepravdepodobné, že by žalobkyňa poskytla peňažné prostriedky bez riadneho uzatvorenia písomnej zmluvy o úvere s vysokým rizikom ohrozenia návratnosti týchto peňažných prostriedkov. Pokiaľ by súd prvej inštancie mal pochybnosti o pravdivosti tohto tvrdenia, bol povinný o svojich pochybnostiach procesnú stranu poučiť. Podľa § 150 ods. 2 CSP je súd oprávnený vyzvať procesnú stranu, aby uviedla ďalšie skutkové tvrdenia. Žalobkyňa preukázala písomné uzatvorenie zmluvy o úvere a žalovaní toto skutkové tvrdenie nepopreli. Platila teda domnienka, že skutkové tvrdenie sa považuje za pravdivé. Súd je pritom povinný vopred oboznámiť procesné strany okrem iného aj o tom, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné. Túto povinnosť má v prípade nariadenia pojednávania, ako aj v prípade, ak pojednávanie nenariadi. Tento záver vyplýva z primeranej aplikácie § 300 CSP. Súd prvej inštancie však svoju povinnosť informovať žalobkyňu o tom, že považuje skutočnosť písomného uzatvorenia zmluvy o úvere za spornú, nesplnil. Od žalobkyne pritom nebolo možné objektívne očakávať, že túto skutočnosť má považovať za spornú a na jej preukázanie má vopred povinnosť produkovať dôkazy. Žalobkyňa riadne uzatvorila zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytla peňažné prostriedky z úveru žalovaným, ktorí úver čiastočne uhradili. Počas trvania zmluvného vzťahu žalovaní nespochybnili, že zmluva o úvere nebola uzatvorená riadne v písomnej forme, a to ani po začatí konania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je pre žalobkyňu preto prekvapivé. Procesné práva žalobkyne boli porušené zásadným spôsobom a došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V zmysle zmluvy o úvere sa právne vzťahy neupravené priamo v zmluve riadia ustanoveniami obchodných podmienok, všeobecných obchodných podmienok, sadzovníkom poplatkov, oznámením o úrokových sadzbach. Spotrebiteľ sa pred uzatvorením zmluvy o úvere oboznámil s podmienkami úveru vo formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, čo potvrdil podpisom na zmluve. Obchodné podmienky upravujú postup uzatvorenia zmluvy o úvere, pričom podľa týchto podmienok, ak Poštovka upraví dlžníkovi požadované parametre úveru v rozpore s bodom obchodných podmienok, považuje sa to z jej strany za protinávrh, ktorý dlžník môže prijať alebo odmietnuť. Návrh, resp. protinávrh stráca platnosť uplynutím 30. dňa od podania návrhu, ak nie je uvedené inak. Podľa obchodných podmienok Poštovka svoje rozhodnutie o prijatí alebo odmietnutí návrhu, ako aj protinávrhu, oznámi dlžníkovi spravidla do piatich pracovných dní od podania návrhu písomne alebo telefonicky na telefónne číslo uvedené v návrhu alebo prostredníctvom

zamestnanca obchodného miesta. Ak dôvodom na zamietnutie návrhu dlžníka boli výsledky overovania schopností dlžníka splácať úver v príslušných databázach, informuje Poštovka dlžníka o výsledku tohto nahliadnutia a oznámi mu informácie o použitej databáze. Žalobkyňa síce žiadala inú možnosť splácania úveru, čo bolo následne predĺžené. Nový návrh schválila v zmysle postupu vyššie opísaného podľa obchodných podmienok. Argumentácia súdu prvej inštancie, že žalovaní nesúhlasili so zmluvou o úvere a táto je z dôvodu absencie ich vôle neplatná, hoci prijali poskytnutý úver a aj ho splácali, je účelová. Žalovaní nielenže mohli odmietnuť protinávrh žalobkyne, ale súčasne mohli od zmluvy o úvere aj bezplatne odstúpiť do 14 dní od jej uzatvorenia. Zmluva o úvere bola, s poukazom na vyššie uvedené, uzatvorená platne. K neskoršiemu podpisu zmluvy o úvere došlo nie z dôvodu, že by zmluva o úvere neobsahovala všetky zákonom požadované náležitosti, ale z dôvodu, že v čase od podpisu zmluvy žalovanými do podpisu zmluvy žalobkyňou, táto skúmala bonitu žalovaných. Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa poukázala na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Co/2/2020 (žalovaný prostriedkami procesnej obrany nepoprel uzavretie zmluvy a ani informovanie o jej náležitostiach ku dňu jej podpisu). V zmysle odôvodnenia uvedeného rozhodnutia bol nesprávne spojený okamih podpisu zmluvy žalovanou stranou s okamihom uzavretia zmluvy, vychádzajúc z nesprávneho posúdenia existencie nekalej obchodnej praxe pri uzatváraní zmluvy. Spôsob uzavretia zmluvy upravovali obchodné podmienky. K uzavretiu zmluvy došlo na základe návrhu podpísaného žalovanou stranou a predchodca žalujúcej strany doplnil náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a návrh akceptoval svojím následným podpisom. Podľa poslednej vety obchodných podmienok sa úpravy návrhu na uzavretie zmluvy nepovažujú za zmenu návrhu. Nebolo tiež preukázané, ako ani konštatované, že by žalovaná strana po oznámení schválenia úveru za konkrétnych podmienok odmietla uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako mala túto možnosť v zmysle obchodných podmienok. Podstatné je, aby spotrebiteľ bol informovaný o náležitostiach zmluvy a jej podmienkach ku dňu uzavretia zmluvy, ktorý nemôže byť neskorší ako je deň podpísania návrhu na uzavretie zmluvy.

3. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k odvolaniu sa vyjadrila tak, že rozsudok súdu prvej inštancie rešpektuje. Zotrvala na dôvodoch uvádzaných pred súdom prvej inštancie. Úver riadne platila až do doby, kým prišla o zamestnanie. Splácala ho sama, keďže ju manžel opustil (spoludlžník). K úveru pribudli ďalšie platby, hypotéka, plyn, elektrina. Snažila sa dlhy splácať, aj keď jej nezostávalo životné minimum. Žalobkyni zaplatila sumu 7.002,46 eur. Žalovaná 1/ poukázala na spotrebiteľský charakter predmetného sporu, ako aj na premlčanie plnenia v trojročnej premlčacej dobe. Odmietla preto ďalej poskytovať žalobkyni peňažné plnenie.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej 1/ poukázala na skutočnosť, že žalovaná 1/ nerozporuje existenciu výšky žalovanej pohľadávky. Uvádza okolnosti, v dôsledku ktorých nebola schopná plniť svoje záväzky. Žalovaná opakovane uvádza rovnaké skutočnosti, ako v podaní, ku ktorému sa žalobkyňa už podrobne vyjadrila.

5. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne opätovne akceptovala napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, zotrvávajúc na vznesenej námietke premlčania. Uviedla, že 30. mája 2011 bola medzi stranami sporu uzavretá zmluva o úvere. Žalobkyňa uplatnila nárok na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorej je jednou zo zmluvných strán spotrebiteľ a preto právo žalobkyne podlieha premlčaniu v trojročnej premlčacej dobe. Žalovaná 1/ nemieni splácať žalobkyni žiadne finančné sumy.

6. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovanej 1/ zotrvala na svojich doterajších vyjadreniach a skutočnostiach obsiahnutých v prechádzajúcich podaniach, pričom z dátumov jednotlivých úkonov žalobkyne uvádzaných aj žalovanou 1/ vo vyjadrení vyplýva, že nárok nebol premlčaný.

7. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

8. V prejednávanej veci súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na právnom závere, že medzi stranami konania nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere, keďže nedošlo k zhode v prejavoch

vôle o podstatných náležitostiach zmluvy o úvere (žalovaní 1/, 2/ navrhli uzavretie zmluvy o úvere, predmetom ktorej mal byť úver vo výške 17.000,- eur, avšak právna predchodkyňa žalobkyne Poštová banka, a.s. v bode 4 úverovej zmluvy zmenila podstatnú náležitosť zmluvy, konkrétne výšku úveru 11.550,- eur a doplnila ďalšie podstatné náležitosti zmluvy o úvere, a to údaj o výške mesačných splátok, úrokovej sadzbe, priemernej RPMN, RPMN, celkovej výške nákladov, dátume konečnej splatnosti, ktoré v čase podpisu žiadosti právnej predchodkyne žalobkyne neboli žalovaným známe). Žalovaní 1/, 2/ preto vyčerpali sumu 11.500,- eur bez právneho dôvodu a keďže čiastočne dlh uhradili (7.002,46 eur), boli povinní vrátiť žalobkyňi zostávajúci rozdiel dlhu 4.547,54 eur, ktorý nárok však súd prvej inštancie kvalifikoval, v dôsledku vznesenej námietky premlčania žalovanými, ako premlčaný a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

9. Ak súd prvej inštancie mienil posudzovať prejav vôle zmluvných strán a jeho obsah pri uzatváraní zmluvy, mal sa tiež zaoberať a vysporiadať so spôsobom jej uzatvárania, upraveným aj v obchodných podmienkach (podľa tvrdenia žalobkyne). Pokiaľ skutkové tvrdenia o uzavretí zmluvy o úvere medzi zmluvnými stranami považoval za sporné (ak žalovaní 1/, 2/ uzavretie úverovej zmluvy nezospornili), mal žalobkyňu požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia v zmysle ustanovenia § 150 ods. 2 CSP.

10. Ak teda súd prvej inštancie konštatoval, že nedošlo k zhode prejavov vôle veriteľa a dlžníka, vzhľadom na odlišnosti obsahu návrhu zmluvy a jeho prijatia (hoci žalobkyňa v uvedenom smere skutkovo nič netvrdila a žalovaní 1/, 2/ uvedenú skutočnosť nenamietali), rozhodol bez zistenia podstatnej rozhodujúcej skutočnosti. Ak súd považoval za potrebné (pre svoje rozhodnutie) ďalšie skutkové tvrdenia, mohol o to žalobkyňu požiadať podľa § 150 ods. 2 CSP a takto zistený skutkový stav následne prevziať za základ sporu (predbežného právneho posúdenia, či rozhodnutia).

11. Na pojednávaní postupom podľa § 181 ods. 2 CSP súd identifikuje (klasifikuje, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné a nesporné). Ak tieto tvrdenia a dôkazy ohľadom prejavov vôle smerujúcich k uzavretiu zmluvy absentovali a súd nepostupoval podľa § 150 ods. 2 CSP, nebol daný skutkový základ pre vecné posúdenie sporu (určenie sporných a nesporných skutkových tvrdení nemožno zamieňať so zisťovaním podstatných a rozhodujúcich skutočností). V prípade neúčasti žalujúcej strany na pojednávaní, táto legitímne očakáva a vzdáva sa byť účastná posúdenia sporných a nesporných tvrdení (nie kontradiktórneho zisťovania rozhodujúcich skutočností podľa § 150 a § 151 CSP). Ak súd prvej inštancie uvedeným spôsobom nepostupoval, znemožnil žalujúcej strane viesť kontradiktórne konanie a jeho rozhodnutie je prekvapivé.

12. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany dodávateľa podliehajú koncentrácii konania. Nie je želané, aby boli skutkové tvrdenia uvádzané a dôkazné návrhy predkladané až na pojednávaní.

13. Odvolacia námietka žalobkyne o prekvapivom rozhodnutí súdu prvej inštancie, ako aj o porušení práva na spravodlivý proces bola tak dôvodná. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia s úpravou kontraktačného procesu uzatvárania zmluvy o úvere vôbec nezaoberal (obsiahnutou aj v obchodných podmienkach).

14. Konanie pred súdom má zabezpečiť pre strany konania spravodlivú ochranu ich práv a záujmov (tzv. fair process). Preto im musí byť vytvorená možnosť predvídať rozhodnutie súdu a tomu prispôbiť uplatňovanie (realizáciu) svojich procesných práv. Všeobecný súd je tak povinný na všetky procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky, alebo sa bráni ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, ďalej len „ÚS SR“ sp. zn. II. ÚS 85/2015-17 z 12. februára 2015).

15. Zákon (§ 220 CSP) venuje zvýšenú pozornosť odôvodneniu súdneho rozhodnutia, normovaním obsahových náležitostí. Ide o návod čo má odôvodnenie rozsudku obsahovať, keďže má význam z hľadiska prostriedku kontroly správnosti rozhodnutia, a to zo strany účastníkov konania, ako i vyššieho súdu, ktorý ho bude preskúmavať, ale aj zo strany verejnosti.

16. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napríklad sp. zn. I. ÚS 265/05) pokiaľ súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi

skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba rozhodnutie súdu považovať za arbitrárne, teda za rozporné s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.). Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu (napríklad sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04). Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04).

17. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napríklad Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje § 220 CSP. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Ústavne konformným výkladom ustanovenia § 220 CSP pritom treba dospieť k záveru, že s požiadavkami v ňom uvedenými je v rozpore aj úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práva na tento argument (rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 410/03).

18. S poukazom na vyššie uvedené, rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedalo požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Postrádalo argumentačný základ, ktorého správnosť by odvolací súd preskúmal.

19. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keďže nesprávnym procesným postupom bolo znemožnené strane konania, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorý nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

20. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, postupovať v súlade s prejednacou zásadou civilného sporového konania, v ktorom je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu.

21. Skutkové tvrdenia žalujúcej strany sú prostriedkami procesného útoku a skutkové tvrdenia žalovanej strany sú prostriedkami procesnej obrany (§ 149 CSP). Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti, pričom z ustanovenia § 151 CSP vyplýva procesná sankcia za nesplnenie procesnej povinnosti (§ 151 CSP). Súd prvej inštancie na základe vyhodnotenia splnenia procesnej povinnosti strán konania, podľa § 150 a § 151 CSP, posúdi spornosť skutkových tvrdení strán, s vyvedením dôsledkov nesplnenia procesnej povinnosti.

22. Ak súd prvej inštancie dospeje k záveru o potrebe korekcie následku nesplnenia procesnej povinnosti (CSP upravuje civilný proces v materiálnom poňatí, teda v zmysle zásady spravodlivej a účinnej ochrany práv podľa článku 2 CSP), svoj postup odôvodní v uvedenom smere. Pri vykonávaní dokazovania bude súd prvej inštancie okrem prejednacej zásady a zásady kontradiktórnosti konania, aplikovať zásadu predvídateľnosti postupu súdu, ako aj prihliadať na špecifiká tzv. spotrebiteľských sporov ako sporov s ochranou slabšej strany (§ 290 CSP a nasl.).

23. Po vyhodnotení skutkových tvrdení strán (§ 150 a § 151 CSP) sa následne súd prvej inštancie bude zaoberať platnosťou právneho úkonu, z ktorého sa domáha plnenia žalobkyňa (v prípade pozitívneho záveru bude daný dôvod skúmať i obligatórne obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere), ako aj zákonnými dôsledkami vadnosti právnych úkov, tiež vznesenou námietkou premlčania.

24. Svoj právny záver súd prvej inštancie zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania poskytne odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie

konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

25. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, postupovať v súlade s ustanovením § 220 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadri skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol.

26. Súd prvej inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré žalobkyňa tvrdila, aké dôkazy označila, aké prostriedky procesného útoku použila, ako sa vo veci vyjadrili žalovaní a aké prostriedky procesnej obrany použili. Jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosť považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prípadne prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania.

27. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

28. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.